

STS de 18 de setembre de 2025, recurs 2500/2022

*No s'ha de confondre la jubilació ordinària d'un col·lectiu legalment reduïda amb una jubilació voluntària anticipada* (accés al text de la sentència)

El Tribunal Suprem resol un recurs de cassació interposat per l'Ajuntament de Bilbao contra una resolució judicial que havia reconegut a un policia local el dret a percebre una prima o incentiu per jubilació anticipada d'acord amb un Pla Estratègic de Generació d'Ocupació municipal del propi Ajuntament.

D'acord amb l'art. 206 TRLGSS l'edat de jubilació per raó de l'activitat en col·lectius amb feines especialment penoses, perilloses o insalubres, com és el cas de les policies locals implica l'aplicació de coeficients reductors i una no reducció de la pensió.

D'altra banda l'art. 208 TRLGSS regula la jubilació anticipada per voluntat de l'interessat, la qual implica uns requisits estrictes així com reduccions econòmiques de la pensió, excloent expressament l'aplicació dels coeficients indicats a l'art. 206 TRLGSS.

**D'acord amb el desenvolupament de l'art. 206 TRLGSS, el Reial decret 1449/2018 va reduir l'edat ordinària de jubilació dels policies locals mitjançant un coeficient del 0,20 per any treballat, fet que permet que es jubilin al 59 o 60 anys, amb una pensió íntegra, sempre que es compleixin els requisits d'activitat i cotització. Per tant, va configurar-se un règim específic i excepcional, diferent de la jubilació anticipada voluntària general.**

**El Tribunal Suprem va considerar no conformes a dret els incentius o primes econòmiques per jubilació anticipada dels policies locals acordats per ajuntaments, quan no existeix una norma legal general que els configuri com a retribució.** En aquest sentit va declarar que **les primes, gratificacions o incentius per jubilació anticipada no són mesures assistencials i tenen naturalesa retributiva, ja que no compensen despeses ni deriven del servei efectiu.** Per tant, sosté que només són lícites si tenen cobertura en una norma amb rang de llei que reguli expressament aquest concepte retributiu, cosa que no és el cas.

La sentència aborda dues qüestions, la primera la relativa a la **naturalesa de la jubilació dels policies locals. El Tribunal Suprem rebutja que la jubilació dels policies locals als 59 o 60 anys sigui una jubilació anticipada voluntària atès que es tracta d'una jubilació ordinària d'un col·lectiu amb edat legalment reduïda i l'avançament de l'edat no depèn de la voluntat del funcionari, sinó de l'aplicació automàtica del Reial decret 1449/2018. És un supòsit de jubilació ordinària per raó de l'activitat.**

La segona relativa a l'aspecte retributiu de la prima o incentiu del Pla Estratègic de Generació d'Ocupació municipal del propi Ajuntament. Sobre aquesta qüestió **cal tenir en compte que un cop jubilat el policia local percep íntegrament la pensió sense coeficients reductors econòmics, aspecte que esdevé incompatible amb l'art. 208 TRLGSS.** És a dir, no concorre el supòsit de fet previst al pla municipal perquè no es tracta del fet d'anticipar voluntàriament la jubilació. I l'incentiu té naturalesa retributiva, entenent per tant que només seria conforme a dret si existís una norma legal general que el prevegi expressament, cosa que no succeeix en el cas concret.